

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat een medewerkster van het arrondissementsparket 's-Hertogenbosch hem op 14 februari 2007 onheus heeft bejegend door hem niet de gelegenheid te geven om zijn argumenten naar voren te brengen.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 25 oktober 2006 werd verzoekers minderjarige zoon aangehouden door politieambtenaren van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost. De fiets van verzoekers zoon zou van diefstal afkomstig zijn. Nadat verzoekers zoon was verhoord deed de politie het aanbod om de zaak af te doen middels HALT. Dit aanbod sloegen verzoeker en zijn zoon af.
2. De zaak werd aangemeld bij het Openbaar Ministerie. De Raad voor de Kinderbescherming bracht een rapportage uit waarin werd geadviseerd om verzoekers zoon met zijn ouders uit te nodigen voor een onderhoud ten parkette.
3. Op 14 februari 2007 vond een gesprek met een medewerkster van het arrondissementsparket 's-Hertogenbosch plaats. Tijdens dat gesprek werd een aanbod tot het verrichten van taakstraf gedaan. Dit aanbod werd door verzoeker en zijn zoon niet geaccepteerd. Toen de zaak later voorkwam bij de rechter heeft de officier van justitie tot vrijspraak gerekwireerd.
4. Verzoeker is ontevreden over de manier waarop het gesprek met de medewerkster van het arrondissementsparket is verlopen. Hij is van mening dat hij door haar onheus is bejegend tijdens dit gesprek en hij diende op 15 februari 2007 een klacht in bij de hoofdofficier van justitie te 's-Hertogenbosch.
5. De hoofdofficier van justitie deed de klacht af bij brief van 2 juli 2007. Hij onthield zich van een oordeel over de klacht.
6. Op 29 maart 2008 diende verzoeker een klacht in bij de Nationale ombudsman.

I. Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat een medewerkster van het arrondissementsparket 's-Hertogenbosch hem op 14 februari 2007 onheus heeft bejegend door hem niet de gelegenheid te geven om zijn argumenten naar voren te brengen. Verzoeker is van mening dat hij en zijn zoon tijdens het gesprek op 14 februari 2007 op een zeer formele

manier zijn behandeld door de medewerkster. In dit verband bracht verzoeker naar voren dat de medewerkster juridische termen zou hebben gebruikt die niet duidelijk waren voor verzoeker en zijn zoon en dat zij niet de moeite nam om die termen te verduidelijken. Verzoeker verbaasde zich erover dat het gesprek enkel uit de mededeling van de medewerkster bestond dat zij genoeg redenen zag om verzoekers zoon te vervolgen wegens schuldheiling, terwijl hij van de politie en de Raad voor de Kinderbescherming had vernomen dat het onderhoud een gesprek zou zijn voordat de officier van justitie een beslissing over de vervolging had genomen. Tijdens het gesprek hield de medewerkster verzoeker en zijn zoon voor dat zij niet betrouwbaar en niet geloofwaardig waren in hun verklaringen. Verzoeker vindt het niet juist dat de medewerkster het gesprek gelijk beëindigde nadat zij het antwoord van verzoekers zoon kreeg op het aanbod van de taakstraf. Verzoeker is van mening dat hij tijdens het gesprek geen argumenten heeft gehoord voor de vervolging van zijn zoon en dat er geen ruimte was om zijn gevoelens over deze zaak te uiten.

2. De hoofdofficier van justitie onthield zich tijdens de interne klachtbehandeling van een oordeel over de klacht. In zijn brief van 2 juli 2007 schreef hij dat uit de reactie van de medewerkster bleek dat verzoeker zich niet kon verenigen met de beslissing van het Openbaar Ministerie om een taakstraf aan te bieden. Tijdens het gesprek zou verzoeker argumenten hebben aangevoerd waarom een vervolging niet gerechtvaardigd was en de medewerkster zou de beslissing van het Openbaar Ministerie nader hebben gemotiveerd. Nadat alle argumenten waren besproken en voortzetting van het gesprek geen meerwaarde meer bood werd het gesprek door de medewerkster beëindigd.

Voorts schreef de hoofdofficier van justitie in zijn brief dat de medewerkster heeft aangegeven dat zij zo weinig mogelijk juridische termen heeft gebruikt en dat haar niet is gebleken dat er sprake was van enige onduidelijkheden.

Met betrekking tot de termen 'niet geloofwaardig' en 'niet betrouwbaar' heeft de medewerkster volgens de hoofdofficier uitdrukkelijk verklaard dat zij deze termen niet heeft gebruikt. De medewerkster zou hebben verklaard dat zij aan verzoeker heeft meegedeeld dat zij meer waarde hecht aan de verklaringen die bij de politie zijn afgelegd dan de verklaringen zoals vermeld in de rapportage van de Raad voor de Kinderbescherming en de verklaring die afgelegd werd tijdens het gesprek op het parket. Deze laatste verklaringen zouden aanmerkelijke discrepantie vertonen met de eerdere verklaring.

De hoofdofficier van justitie stelde zich voorts op het standpunt dat waar verzoeker spreekt van een zeer formele en overcorrecte wijze van benadering, een zakelijke en objectieve bejegening tot een van de behoorlijkheidsnormen behoort waarop een ambtenaar een burger te woord hoort te staan. Daarnaast bracht hij naar voren dat bij dit soort gesprekken de subjectieve beleving en verwachting een grote rol spelen bij de wijze waarop het gesprek wordt ervaren en dat dit het moeilijk maakt een dergelijk gesprek achteraf te reconstrueren. Daarom was het voor de hoofdofficier niet mogelijk om een oordeel uit te

spreken over de klacht.

3. Tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman stelde de minister van Justitie zich op het standpunt dat hij de klacht ongegrond achtte. Volgens de minister was het gesprek erop gericht om de zoon van verzoeker een aanbod te doen om verdere vervolging te voorkomen. Dit aanbod kan een verdachte aanvaarden of afwijzen. Bewijsmiddelen zijn op dat moment geen onderwerp van gesprek, omdat dit niet past binnen de aard van het gesprek. Wel kan tijdens het gesprek het oordeel van het Openbaar Ministerie nader worden toegelicht en kan de betrokkene vragen stellen over de implicaties van het oordeel. Indien het gesprek leidt tot een afwijzing van het verzoek, is het inhoudelijke oordeel over de zaak aan de rechter. De officier van justitie behoudt in dat geval de mogelijkheid af te wijken van de ingezette lijn en vrijspraak in plaats van strafoplegging te eisen. Dit doet echter niet af aan het eerdere oordeel van het Openbaar Ministerie dat door de parketsecretaris naar voren is gebracht. Voorts is de minister van mening dat verzoeker andere verwachtingen had van het gesprek dan gelet op de aard van het gesprek mogelijk was, daarnaast is het lastig om achteraf te reconstrueren hoe verzoeker de feitelijke bejegening heeft ervaren. De minister betreurde het dat verzoeker een vervelend gevoel heeft overgehouden aan het gesprek, maar heeft geen redenen om aan te nemen dat de medewerkster verzoeker onheus bejegend heeft.

II. Beoordeling

4. Het beginsel van correcte bejegening houdt voor bestuursorganen in dat zij burgers beleefd en fatsoenlijk behandelen. Dit houdt in dat ambtenaren burgers beleefd en fatsoenlijk te woord staan, burgers respecteren en geen ongepaste houding aannemen.

Verzoeker is van mening dat hij niet correct is bejegend door de medewerkster van het parket. De medewerkster verklaart het tegenovergestelde, dat van een niet-correcte bejegening geen sprake was. Nu de verklaringen van verzoeker en de medewerkster lijnrecht tegenover elkaar staan is het lastig om achteraf vast te stellen hoe het gesprek precies is verlopen. Verzoeker heeft duidelijk een vervelend gevoel aan het gesprek overgehouden. De Nationale ombudsman is echter tijdens zijn onderzoek geen zaken tegengekomen waaruit zou blijken dat dit aan de bejegening door de medewerkster te wijten is. Het is niet vast komen te staan dat de medewerkster juridische termen heeft gebruikt die voor verzoeker onduidelijk waren en dat zij weigerde die termen te verduidelijken. Ook is onvoldoende gebleken dat de medewerkster de termen 'ongeloofwaardig' en 'niet betrouwbaar' heeft gebruikt. Voorts deelt de Nationale ombudsman de mening van de minister dat verzoeker mogelijk andere verwachtingen van het gesprek had dan gezien de aard van het gesprek mogelijk was. Het gesprek, de zogenaamde officierszitting, is bedoeld om tijdens het gesprek een verdachte een aanbod te doen om verdere strafvervolging te voorkomen. Als een verdachte het niet eens is met een aanbod, kan hij het aanbod weigeren en zal de zaak voorgelegd worden aan een

rechter. Tijdens het gesprek kan het aanbod nader worden toegelicht en kan de betrokkene vragen stellen. Het gesprek zelf is niet bedoeld om bewijsmiddelen te bespreken, dat kan eventueel later tijdens een zitting bij een rechter. Dat is in dit geval

ook gebeurd, hetgeen blijkt uit het feit dat de officier van justitie ter terechtzitting tot vrijspraak heeft gerekweiseerd.

Naar alle waarschijnlijkheid verwachtte verzoeker meer van het gesprek met de medewerkster. Hij was in de veronderstelling dat het nog niet duidelijk was of zijn zoon verder vervolgd zou worden, dat tijdens het gesprek de argumenten voor en tegen besproken zouden kunnen worden en dat dan pas besloten zou worden welke stappen jegens zijn zoon ondernomen zouden worden. Het is de Nationale ombudsman gebleken dat er in zijn algemeenheid onduidelijkheid is voor burgers over de zogenaamde officierszitting en de Nationale ombudsman ziet daarom aanleiding om een aanbeveling te doen. Nu het gesprek anders verliep dan verzoeker had verwacht, heeft verzoeker vervelende gevoelens aan dit gesprek overgehouden. De Nationale ombudsman begrijpt dat het teleurstellend voor verzoeker is dat zijn verwachtingen niet zijn uitgekomen en vindt het spijtig dat verzoeker een vervelend gevoel aan het gesprek heeft overgehouden, maar is van oordeel dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat dit te wijten is aan de manier waarop de medewerkster verzoeker behandeld heeft. Dat verzoeker mogelijk verkeerd is geïnformeerd over de aard van het gesprek door de politie en de Raad voor de Kinderbescherming kan de medewerkster van het parket niet toegerekend worden. Over en weer zijn argumenten besproken. Toen verzoeker en zijn zoon het aanbod tot taakstraf weigerden, heeft de medewerkster terecht het gesprek beëindigd nu het doel van het gesprek bereikt was en verder praten geen meerwaarde bood. De Nationale ombudsman is daarom van mening dat er niet in strijd met het beginsel van correcte bejegening is gehandeld.

De Nationale ombudsman acht de onderzochte gedraging behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van arrondissementsparket te 's-Hertogenbosch, is niet gegrond.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman geeft de minister van Justitie in overweging om in de uitnodigingsbrieven aan burgers voor officierszittingen te laten vermelden wat een dergelijke zitting inhoudt en wat betrokken burgers kunnen verwachten.

Onderzoek

Op 29 maart 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer H. te Eindhoven, met een klacht over een gedraging van arrondissementsparket te 's-Hertogenbosch.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Justitie, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Justitie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

In het kader van het onderzoek werd betrokkenen verzocht op de bevindingen te reageren.

Daarnaast werd de betrokken medewerkster de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven.

De medewerkster maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen de minister van Justitie en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Noch de minister van Justitie noch verzoeker gaf binnen de gestelde termijn een reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 29 maart 2008.

Het klachtdossier met betrekking tot verzoekers bij de hoofdofficier van justitie ingediende klacht, met bijlagen waaronder de beslissing van de hoofdofficier van justitie van 2 juli 2007.

Reactie van de minister van Justitie van 17 oktober 2008.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond